T.C.
DANIŞTAY
Beşinci Daire
Esas No : 2003/6533
Karar No : 2005/1064

Özeti : Açıklama yolu ile daha önce verilmiş olan bir kararın, değiştirilme olanağı bulunmadığı hakkında.

Temyiz İsteminde Bulunan (Davacı): ...
Karşı Taraf : Maliye Bakanlığı - ANKARA
İsteğin Özeti : Davacının, 13.4.2001- 13.11.2001 dönemi için tahakkuk ettirilen toplam 5.645.530.000.- TL. mali hakları için temerrüt faizi ve kanuni faiz uygulanmamasına ilişkin davalı idare işleminin iptali ile her ayın 15. günü itibariyle ödeme tarihine kadar hesaplanacak kanuni faiz ve temerrüt faizinin maddi tazminat olarak ödenmesi ve maddi tazminata dava tarihinden ödeme tarihine kadar temerrüt faizi ve kanuni faiz uygulanması istemiyle açtığı davanın; davacı adına tahakkuk ettirilen 5.645.530.000 liraya yasal faiz tatbik edilmemesine ilişkin işlemin iptali, eksik ödemenin yapıldığı tarihte ödenmesi gereken gerçek miktarın dava tarihinden itibaren hesaplanacak yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesine hükmedilmesi yolunda Ankara 3. İdare Mahkemesi'nce verilen 9.4.2003 günlü, E:2002/1185, K:2003/478 sayılı kararın ve bu kararın düzeltilmesi yoluyla açıklanması isteminin reddine ilişkin 30.5.2003 günlü, E:2002/1185 sayılı kararın temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.
Danıştay Tetkik Hakimi : Nihat Bayram
Düşüncesi : İdare Mahkemesi kararının bozulması gerektiği düşünülmüştür.
Danıştay Savcısı : Mehmet Karaoğlu

Scanned by CamScanner

Düşüncesi : İdare ve vergi mahkemelerince verilen kararların temyizen incelenerek bozulabilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinin birinci fıkrasında belirtilen nedenlerin bulunması gerekmektedir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, söz konusu maddede yazılı nedenlerden hiçbirisine uymadığından, istemin reddi ile temyiz edilen Mahkeme kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Beşinci Dairesi'nce işin gereği düşünüldü:

2577 sayılı Yasanın 46. maddesinin 4001 sayılı Yasa ile değişik 2. fıkrasında "Özel kanunlarında ayrı süre gösterilmeyen hallerde, Danıştay dava daireleri ile idare ve vergi mahkemelerinin nihai kararlarına karşı tebliğ tarihini izleyen otuz gün içinde Danıştay'da temyiz yoluna başvurulabilir." hükmüne yer verilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden; Ankara 3. İdare Mahkemesi'nin 9.4.2003 günlü, E:2002/1185, K:2003/478 sayılı kararının davacıya 21.5.2003 tarihinde tebliğ edildiği; davacının 22.5.2003 günlü dilekçesiyle kararın düzeltilmesi yoluyla açıklanmasını istemesi üzerine, adı geçen Mahkeme tarafından verilen 30.5.2003 günlü, E:2002/1185 sayılı kararla açıklama isteminin reddedildiği, bu kararın 4.7.2003 tarihinde davacıya tebliğinden sonra 8.9.2003 tarihinde Mahkeme kaydına geçen dilekçe ile temyiz isteminde bulunulduğu anlaşılmıştır.

2577 sayılı Yasanın 29. maddesinin 1. fıkrası hükmü gereğince açıklama istenilmesi kararın taraflara tebliği ile başlayan temyiz süresine durdurmayacağından; Tebligat Kanunu hükümlerine uygun olarak 21.5.2003 tarihinde davacıya tebliğ edilen 9.4.2003 günlü, E:2002/1185, K:2003/478 sayılı karara karşı 30 günlük yasal süre geçtikten sonra 8.9.2003 tarihinde Mahkeme kaydına giren dilekçe ile yapılan temyiz başvurusunun süre aşımı nedeniyle incelenme olanağı bulunmamaktadır.

Öte yandan davacının, açıklama isteminin reddi yolundaki Ankara 3. İdare Mahkemesi'nin 30.5.2003 günlü, 2002/1185 sayılı kararının temyizen incelenerek bozulması istemine gelince;

2577 sayılı Yasanın 29. maddesinin 1. fıkrasında, Danıştay, bölge idare mahkemeleri, idare ve vergi mahkemelerince verilen kararların yeterince açık olmaması yahut birbirine aykırı hüküm fıkralarını taşıması halinde, taraflardan her birinin kararın açıklanmasını veya aykırılığın giderilmesini isteyebileceği hükme bağlanmıştır.

Kararın açıklanması isteği ile amaçlanan, kararın belirsiz ve açık olmayan taraflarını veya birbirine aykırı görünen hüküm fıkralarını ortadan kaldırmak ve onun gerçek anlamını meydana çıkarmak suretiyle yerine getirilmesini kolaylaştırmaktır. Bu yol ile, kararın gerçek anlamından başka türlü yorumlanması ve anlamının değiştirilmesi önlenmiş olur. Yoksa açıklama yolu ile daha önce verilen bir kararın değiştirilmesi olanağı yoktur. Açıklama isteğine ilişkin olarak verilen kararların, bu nitelikleri itibariyle bir üst yargı merciinde temyize konu olabilecek nihai kararlardan olmadığı kuşkusuzdur.

Yukarıda da belirtildiği üzere, açıklama yolu ile daha önce verilen bir kararın değiştirilmesi mümkün bulunmamasına rağmen; açıklama veya aykırılığın giderilmesi isteği üzerine, idari yargı merciince daha önceki hüküm değiştirilmiş veya her ne suretle olursa olsun, yeni bir hüküm verilmiş ise, bu kararın nihai bir karar niteliğinde olduğunu ve sözkonusu karara karşı yapılacak temyiz başvurusu üzerine işin esasına girilebileceğini de ayrıca vurgulamak gerekir.

Olayda ise, davacının, 9.4.2003 günlü, E:2002/1185, K:2003/478 sayılı kararın hüküm fıkrasının açıklanması yolundaki istemi Ankara 3. İdare Mahkemesi'nin 30.5.2003 günlü, E:2002/1185 sayılı kararıyla açıklanması gereken bir husus bulunmadığı gerekçesiyle reddedilmiş bulunduğuna göre, anılan kararın temyize konu edilmesi ve bu istemin incelenmesi mümkün bulunmamaktadır.

Scanned by CamScanner

Açıklanan nedenlerle, 9.4.2003 günlü, E:2002/1185, K:2003/478 sayılı karara yönelik temyiz isteminin süre aşımı yönünden reddine; 30.5.2003 günlü, E:2002/1185 sayılı karara yönelik temyiz isteminin ise incelenmeksizin reddine, 23.2.2005 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Scanned by CamScanner